

**Петрунук Євгенія,
Коноплянко Вікторія,
студентки,
Науковий керівник: Скляр Надія Михайлівна,
к.е.н., старший викладач кафедри
підприємництва і торгівлі,
ДонНУЕТ імені Михайла Туган-Барановського**

ПРОБЛЕМИ МИТНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах розвитку Україну можна характеризувати як країну з постійним ростом обсягу та збільшенням масштабів міжнародної торгівлі не тільки з близькими країнами-сусідами, а й за рахунок держав, що є членами Європейського Союзу. Таким чином можемо спостерігати посилення вимог міжнародними організаціями щодо України, тобто це може бути забезпечення вільного доступу імпортованих товарів на внутрішні ринки нашої держави та зниження національних бар'єрів. Саме тоді відбувається поглиблення інтеграції іноземних вимог у національну практику митного регулювання України. Приєднання до системи світових господарств, що формуються та здійснюються на ринкових засадах, об'єктивно створює належні умови для оптимального розміщення ресурсів, зріст ефективності державного виробництва, а також вирішення соціально-економічних проблем. Але в той же час така інтеграція призведе до несприятливих наслідків, а саме до порушення митних правил та обсягів переміщення товарів контрабандним шляхом [1].

Дана проблема є актуальною на сьогодні через свою запутаність та несистематизованість митного законодавства України, що містить у собі гострі правові суперечності та залишає неврегульованими велику кількість важливих питань.

Дослідник питань проблем митного регулювання України В.Я Настюк зауважує, що постійні корективи, доповнення та зміни системи міжнародних інтересів і потреб зумовлюють безперервний розвиток відносин у владно-митній сфері, переважна більшість яких підпадає під дію конкретних митно-правових інститутів. Така постійність митного законодавства ускладнює вивчення предмета його регулювання, зміст та пріоритети якого з часом підлягають суттєвим трансформаціям [2].

Найголовнішою проблемою в даній ситуації, на нашу думку, є саме впровадження міжнародних правил, що дають змогу перейти до застосування єдиних стандартів у галузі митної справи і вирішити питання, що пов'язані з

приєднанням до міжнародних конвенцій із гармонізації та спрощення митних процедур, та питання процедури спільного транзиту.

Можливими шляхами подолання проблеми митного регулювання України є:

1. Об'єднання існуючої системи контролю за імпортом, експортом та транзитом в одну систему;
2. Створення системи єдиного обліку торгівців із реєстрацією тільки в одній країні;
3. Надання суб'єктам зовнішньоекономічної діяльності можливості використання місць єдиного електронного доступу для оформлення ЗЕД-операцій;
4. Проведення всіх фактичних перевірок товару в один час і в одному тому ж місці;
5. Забезпечення обміну електронною інформацією між усіма органами та суб'єктами, що беруть участь у ЗЕД-операціях;
6. Відбір товарів для митного огляду на прикордонних і внутрішніх пунктах митного оформлення, проводити дані маніпуляції на основі автоматизованого аналізу ризиків;
7. Збирання, повернення, звільнення від платежів здійснювати уповноваженим суб'єктом у тому місці, де товар зареєстрований і де перебувають на нього документи [2].

Зазначені вище заходи можуть сприяти виконанню основного завдання держави, яке полягає в забезпеченні належних умов для стабільного розвитку економіки на основі накопичення та ефективного використання конкурентних переваг, використовуючи всі наявні чинники та залучаючи всі можливі ресурси.

Таким чином, митне регулювання – це погодження регулювання питань, що пов'язані зі встановленням митних платежів, а саме: податків та зборів, а також процедурами митного контролю, організацією діяльності митного контролю.

Сукупність зазначених шляхів вирішення проблем може дати змогу забезпечити безпеку національних інтересів у митній сфері, а також, можливо, сприятиме процесу підвищення конкурентоспроможності економіки України та її позицій у світовому рейтингу, зокрема, національному товаровиробнику, ведення бізнесу завдяки створенню сприятливіших умов для міжнародної торгівлі. У майбутньому доцільним було б реалізувати на практиці вимоги Європейського союзу до України та досягти успіху в реформуванні основних напрямів митної політики можливо тільки за умов вироблення чіткого бачення формату та належної діяльності митних органів із подальшим узгодженням

процесу їх реструктуризації. Саме це дасть змогу підвищити рівень системності та координувати дії митних органів.

Список використаних джерел

1. Пашко П. В. Митна політика та митна безпека України / П. В. Пашко, П. Я. Пісний // Фінанси України – 2007. – № 1. – С.74–79.
2. Гуцу С. Ф Проблеми митного регулювання в Україні в умовах інтеграції / С.Ф. Гуцу // Гуманітарний часопис – 2014. – № 4. – С. 105-107.

*Суха Аліна, студентка,
Науковий керівник: Скляр Надія Михайлівна,
к.е.н., старший викладач кафедри
підприємництва і торгівлі,
ДонНУЕТ імені Михайла Туган-Барановського*

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ РЕЖИМУ НАЙБІЛЬШОГО СПРИЯННЯ ТОРГІВЛІ З КАНАДОЮ CUFTA

Державне регулювання зовнішньоекономічної діяльності — це здійснення державою комплексних заходів щодо впорядкування, контролю, нагляду за зовнішньоекономічною діяльністю та запобігання зловживанням і порушенням у цій сфері. Одним із інструментів нетарифного регулювання ЗЕД є правовий режим для іноземних суб'єктів господарської діяльності на території країни. Згідно зі ст. 7 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» на території України запроваджуються такі правові режими для іноземних суб'єктів господарської діяльності:

— національний режим, який означає, що іноземні суб'єкти господарської діяльності мають обсяг прав та обов'язків не менший, ніж суб'єкти господарської діяльності України. Національний режим застосовується щодо всіх видів господарської діяльності іноземних суб'єктів цієї діяльності, пов'язаної з їх інвестиціями на території України, а також щодо експортно-імпортних операцій іноземних суб'єктів господарської діяльності тих країн, які входять разом з Україною до економічних союзів;

— режим найбільшого сприяння, який означає, що іноземні суб'єкти господарської діяльності мають обсяг прав, преференцій та пільг щодо мит, податків та зборів, якими користується та/або буде користуватися іноземний суб'єкт господарської діяльності будь-якої іншої держави, якій надано згаданий режим, за винятком випадків, коли зазначені мита, податки, збори та пільги по них встановлюються в рамках спеціального режиму, визначеного нижче. Режим